

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma: Kfv.VII.37.246/2026/2.

A tanács tagjai: Dr. Varga Zs. András a tanács elnöke

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó előadó bíró

Dr. Remes Gábor bíró

Dr. Sperka Kálmán bíró

Dr. Szilas Judit bíró

A felperes: felperes1

(cím1)

A felperes képviselője: Gedei Ügyvédi Iroda

ügyintéző: Dr. Gedei József ügyvéd

(cím2)

Az alperes: Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Rendőr-főkapitányság

(cím3)

Az alperes képviselője: Dr. Kovács Tibor kamarai jogtanácsos

A per tárgya: rendőri intézkedés elleni panasz tárgyában hozott 16000-105/4-24/2024.RP. számú határozat mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelemmel

támadott határozat:

a Debreceni Törvényszék 4.K.701.631/2025/13. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet

előterjesztő fél:

a felperes (15. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Rendőr-főkapitányság Jászberényi Rendőrkapitánysága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) által 2024. október 16-án Település1 területén végzett Finn módszeres ittaság ellenőrzés során a felperes által vezetett gépjárművet megállították és a felperest ellenőrzés alá vonták. A negatív eredményű alkoholtesztet követően a felperes tovább haladhatott. A felperes Település2 irányába elindult, azonban az általa törvénysértőnek vélt ittaság ellenőrzésről felvétel készítése céljából gépjárművével félreállt. A gépjárműből kiszállva az út mellől telefonjával videófelvételt készített, eközben szabálytalanul áthaladt az úttesten és kifogásolta a rendőri intézkedés jogszerűségét, a rendőrség munkáját bírálta.

[2] Az intézkedő rendőr többszöri felszólítása ellenére a felperes a magatartását nem hagyta abba, ezért igazoltatására került sor. A felperes ennek nem kívánt eleget tenni, mert az intézkedő rendőr név szerint ismerte. Miután az intézkedést foganatosító rendőr elhárította a balesetveszélyes helyzetet, közölte a nevét, rendfokozatát, szolgálati helyét. Tájékoztatták arról is a felperest, hogy az úttesten való szabálytalan tartózkodás és áthaladás miatt szabálysértési eljárást kezdeményeznek vele szemben, amelynek elkövetését a felperes nem ismerte el.

[3] A felperes a rendőri intézkedés miatt 2024. november 4-én panaszt terjesztett elő, arra hivatkozással, hogy a rendőrség törvénytelenül és jogalap nélkül végzett közúti ellenőrzést, a vele szemben intézkedő rendőr megsértette a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvényben (a továbbiakban: Rtv.), továbbá a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendeletben foglaltakat.

[4] Az elsőfokú hatóság 2024. december 7-én meghozott 16020-105/6-17/2024.RP. számú határozatában a felperes panaszát az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 80. § (1) bekezdése alapján elutasította. Megállapította, hogy az ittasság ellenőrzését az intézkedő rendőrök a jogszabályban előírt módon végezték, a felperes állításával szemben senki nem ütötte ki a kezéből a mobiltelefonját, arra kísérletet sem tettek. Sértő, megalázó kifejezés egyik intézkedő rendőr részéről sem hangzott el. Kitért arra is határozat, hogy a meghallgatáson tett nyilatkozata alapján a felperes fellépése nem egy konkrét személy ellen irányul, hanem a rendőrség által előírt Finn módszer alkalmazásának jogszerűségével kapcsolatos, amely közérdekű bejelentésnek minősül. E körben a felperes korábban is terjesztett elő panaszt, amelyet a Független Rendészeti Panasz Testület vizsgált.

[5] A felperes fellebbezésére eljár alperes 2025. január 22-én kelt, 16000-105/4-6/2024.RP. számú határozatával a fellebbezést elutasította és az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A Debreceni Törvényszék 4.K.700.420/2025/9. számú ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte azzal, hogy az alperesnek a megismételt eljárásban a felperes fellebbezésében foglaltakra teljes körűen kell reagálnia. Döntéséből ki kell tűnnie a megállapított tényállásnak, számot kell adnia az annak alapjául szolgáló bizonyítékokról, a döntést megalapozó jogszabályhelyek megjelölése mellett, mind a Finn módszeres ittasság ellenőrzés, mind pedig az igazoltatással kapcsolatos rendőri intézkedés körében.

[6] Az alperes a megismételt eljárásban 2025. szeptember 15-én meghozott 16000-105/4-24/2024.RP. számú határozatával a felperes fellebbezését ismételten elutasította és az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A tényállás részletes ismertetését követően megállapította, hogy az igazoltatás intézkedésének jogalapja az Rtv. 13. § (1) bekezdése volt, amelynek az Rtv. 19. § (1) bekezdése alapján a felperes is köteles eleget tenni. A rendőrségi panasznak a rendőrség által alkalmazott intézkedés, módszer nem lehet tárgya, az Rtv. 92. §-a értelmében panaszt kizárólag olyan intézkedéssel szemben lehet előterjeszteni, amely a panaszossal kapcsolatos, így általánosságban vitatni a Finn módszer ittasság ellenőrzést jogilag nem lehet.

[7] Kifejtette, hogy az elsőfokú hatóság a beszerzett és rendelkezésére álló bizonyítékok, a lefolytatott bizonyítási cselekmények értékelését végrehajtva helyesen állapította meg a tényállást, a hivatkozott jogszabályi előírásokkal összhangban helytállóan jutott arra a

következtetésre, hogy a rendőri intézkedések szakszerűek, jogszerűek és arányosak voltak.

A jogerős ítélet

[8] A felperes közigazgatási perben támadta az alperes határozatát, az elsőfokú bíróság felülvizsgálni kért, jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

[9] Mindenekelőtt megállapította, hogy az alperes a megismételt eljárásra adott iránymutatásnak eleget tett, határozatában részletesen vizsgálta a rendőri intézkedéssel kapcsolatban előadott kifogásokat. A határozat tartalmazza a feltárt tényeket, bizonyítékokat és jogszabályi rendelkezéseket. Vizsgálta, hogy a Finn ittasság ellenőrzésnek és az igazoltatásnak volt-e törvényes alapja, a rendőri intézkedés módja jogsértő volt-e és történt-e az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés.

[10] Kifejtette, hogy a felperes a perbeli napon kétféle rendőri intézkedés alanya volt: egyrészt a

Finn módszerrel végrehajtott ittasság ellenőrzésre irányuló rendőri intézkedése, majd az úttesten történő áthaladás miatti szabálysértési eljárás kezdeményezése céljából történő igazoltatásnak. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékok egyenként és összességében történő értékelése során arra a megállapításra jutott, hogy mindkét intézkedés jogszerű volt, a vonatkozó jogszabályoknak maradéktalanul eleget tett.

[11] Figyelemmel arra, hogy a közlekedési ellenőrzés általánosságban irányul a szabálytalankodók kiszűrésére, arra megelőzési célból kerül sor, az nem tekinthető konkrét személlyel szemben történő intézkedésnek, ezért az Rtv. 92. §-ának rendelkezéséből kiindulva helytállóan tette az alperes azt a megállapítást, hogy általánosságban a Finn módszeres ittasság ellenőrzés, mint rendőri intézkedés, panasz tárgya nem lehet. Ezen intézkedést érintően az Rtv. 20. § (2) bekezdése sem alkalmazható. A megelőzési célú intézkedés során az Rtv. 20. § (1) bekezdése vizsgálandó, amely feltételeknek az ellenőrzés megfelelt.

A felülvizsgálati kérelem

[12] Felülvizsgálati kérelmében a felperes a jogerős ítéletnek a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 121. § (1) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[13] A felülvizsgálati kérelem befogadhatósága indokaként a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjaira hivatkozott. Kifejtette, indokolt az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének, illetve továbbfejlesztésének biztosítása érdekében, valamint a felvetett jogkérdés különleges súlya és társadalmi jelentősége miatt. A befogadást megalapozó jogkérdés nem általában a közúti ellenőrzések célszerűsége, hanem az, hogy rendőrségi panasz eljárás tárgyát képezheti-e az a konkrét rendőri intézkedés, amelyet a hatóság és a bíróság az intézkedés mögött álló „módszerre” hivatkozással kivont a tényleges jogszerűségi kontroll alól. A kérdés a rendőri intézkedés, a rendőrségi panasz tárgyi hatálya, valamint az Rtv. 20. §-a szerinti garanciális szabályok érvényesülése körében túlmutat az egyedi ügyön.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[15] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[16] A Kúria megvizsgálva a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak.

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja értelmében, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói

döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. Jogegységi határozat). A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[18] Az aa) alpont szerinti befogadhatósági ok azt teszi lehetővé, hogy a Kúria az alsóbb fokú bíróságok felett megfelelő kontrollt gyakorolhasson és az egységes ítélkezés követelményének megtartása érdekében számukra – szükség szerint – irányt mutasson. Önmagában az, hogy egy konkrét jogkérdésben a Kúria még nem foglalt állást, a felülvizsgálati kérelem befogadásához nem elegendő. Szükséges az is, hogy a fél arra hivatkozzon: az adott jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezzel a joggyakorlat egysége megbomlásának a veszélye áll fenn. A felperes azonban nem jelölt meg egyetlen olyan, azonosítható alsóbb fokú bírósági határozatot sem, amely arra világítana rá, hogy a bírói gyakorlat szétartó vagy a jogegység megbomlásának a veszélye fenyegetne, arra nem is hivatkozott. A felperes nem tárt fel továbbá olyan körülményeket sem, amelyek az elsőfokú bíróság jogértelmezésének meghaladottságára utalnának. A kifejtettekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelem befogadására az aa) alpont alapján nincs lehetőség.

[19] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján, a felvetett jogkérdés különleges súlyára alapítottan a Kúria a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel; a jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel pedig akkor, ha a jogalanyok széles körét érinti. A befogadás azonban ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélkezési gyakorlatában.

[20] A felperes a felülvizsgálati kérelme befogadhatóságának alátámasztása érdekében nem fejtette ki, hogy mely konkrét tények, körülmények valószínűsítik a jelen egyedi ügy önmagán túlmutató – társadalmi érdeklődésre is számot tartó – súlyát, jelentőségét. Mindösszesen olyan általános hivatkozást tett, hogy a rendőri intézkedés, a rendőrségi panasz tárgyi hatálya, valamint az Rtv. 20. §-a szerinti garanciális szabályok érvényesülése körében a jogkérdés túlmutat az egyedi ügyön. Ez az általános hivatkozás a konkrét ügyben felmerülő jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége szempontjából nem értékelhető olyan releváns körülményként, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolná különös figyelemmel arra is, hogy a felülvizsgálati kérelemben írtakkal szemben a felperes a Finn módszeres ittaság ellenőrzést keresetében általánosságban vitatta (ártatlanság elvébe ütközik, törvénytelen, jogszabály által nem rendezett stb.), konkrét, személyével összefüggő jogsérelmeket ezen túl az ellenőrzést követő intézkedés körében jelölt meg. A felperessel szemben lefolytatott konkrét intézkedés körében tett kifogásokat az elsőfokú bíróság elbírált, azt részletesen indokolta.

[21] A Kúriának mindemellett ilyen ügyek sorozatos előfordulásáról nincs hivatalos tudomása. A perbeli ügy mikénti eldöntése az abban félként szereplőkön kívül tömegesen más jogalanyok jogi helyzetét még közvetve sem befolyásolja. A befogadást ezért a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti ok sem indokolja.

[22] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A határozat elvi tartalma

[23] A felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjai alapján nem fogadható be, ha a befogadási kérelemben foglaltak nem támasztják alá a rendkívüli jogorvoslat lefolytatásának szükségességét.

Záró rész

[24] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[25] A Kúria határozata ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2026. április 14.

Dr. Varga Zs. András s. k.

a tanács elnöke

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó s. k.

előadó bíró

Dr. Remes Gábor s. k.

bíró

Dr. Sperka Kálmán s. k.

bíró

Dr. Szilas Judit s. k.

Kúria
VII.Kfv.37.246/2026/2

8

bíró